

Нозібере і три волосини

Tessa Welch ✎
Wiehan de Jager 📧
Nataliia Naiavko 📧
Українian 😊
Level 3 📖

Storybooks Canada
storybookscanada.ca

Нозібере і три волосини

Written by: Tessa Welch
Illustrated by: Wiehan de Jager
Translated by: Nataliia Naiavko

This story originates from the African Storybook (africanstorybook.org) and is brought to you by Storybooks Canada in an effort to provide children's stories in Canada's many languages.

This work is licensed under a Creative Commons Attribution 3.0 International License.
<https://creativecommons.org/licenses/by/3.0>

Колись давно три дівчини пішли по дрова.

Був спекотний день, тому вони пішли на річку поплавати. Вони гралися, хлюпалися і плавали у річці!

Тоді собака зрозумів, що Нозібере
перехитрила його. Він щодуху побіг у село.
Але брати Нозібере вже чекали на нього із
великими палицями. Собака розвернувся і
побіг геть, і з того часу його більше ніколи
не бачили.

Раптом дівчата зрозуміли, що вже пізно.
Вони поспішили назад у село.

Коли собака повернувся, він почав шукати
Нозібеле. "Нозібеле, де ти?" - кликав він. "Я
тут, під ліжком", - відповіла перша
волосина. "Я тут, за дверима," - відповіла
друга волосина. "Я тут, за тином", -
відповіла третя.

Коли вони вже майже були вдома,
Нозібере торкнулася рукою своєї шиї. Вона
забула своє намисто! "Будь ласка, ходімо зі
мною назад!" - благала вона своїх
подружок. Але її подружки сказали, що вже
надто пізно.

Як тільки собака пішов, Нозібере виврала
в себе три волосини. Вона поклала одну
волосину під ліжко, одну - за двері, і одну -
за тинном. Тоді вона чимдуж побігла
додому.

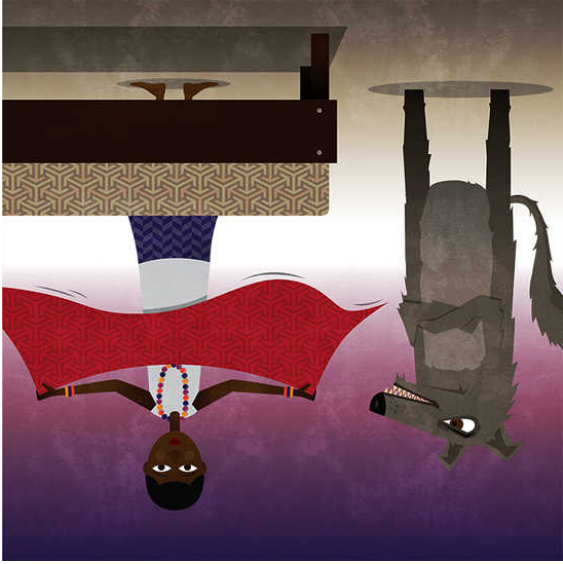

Отже, Нозібеле пішла до річки сама. Вона знайшла своє намисто і поспішила додому. Проте вона заблукала у темряві.

Щодня вона готувала їсти, замітала і прала для собаки. Тоді одного дня собака сказав: “Нозібеле, сьогодні до мене придуть друзі. Позамітай у хаті, навари їсти і попери мої речі до того часу, коли я прийду.”

Тоді собака сказав: "Постели мені ліжко!"
 Нозібеле відповіла: "Я ніколи не стелила
 собаці!" "Постели мені ліжко, або я вкучу
 тебе!" - сказав собака. І Нозібеле
 постелила ліжко.

Удалині вона побачила світло у маленькій
 хатині. Вона поспішила туди і постукала у
 двері.

На її подив, двері відкрив собака і сказав: "Що ти хочеш?" "Я заблукала, і мені потрібно десь переночувати," - сказала Нозібеле. "Заходь, або я тебе вкушу!" - сказав собака. Отже, Нозібеле зайшла.

Тоді собака сказав: "Звари мені їсти!" "Але я ніколи не варила їсти для собак," - відповіла дівчина. "Вари, або я тебе вкушу!" - сказав собака. І Нозібеле приготувала собаці їсти.